

Sărbătorirea unui sfert de veac de la eroicele lupte revoluționare din februarie 1933

Adunarea festivă de la Teatrul C. F. R. Giulești

PREZIDIUL ADUNĂRII

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Simblică seara a avut loc în sala Teatrului C.F.R. Giulești din Capitală, adunarea festivă consacrată celei de-a 25-a aniversări a eroicelor lupte ale muncitorilor cefești și petrolști din februarie 1933 și zilei cefeștilor.

Soirarea conducătorilor Partidului Muncitoresc Român și guvernului este intimată cu îndelungi aplauze și ovatii.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii: George Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Constantin Pirulescu, Dumitru Coliu, Leonie Răutu, general colonel Leon Șălișan, Ștefan Voitec, George Șoica, Florian Dănilăche, Constantin Doneca, Iacob Cojocaru, președintele Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din transport și telecomunicații, Vasile Popescu, prim-secretar al comitetului de partid al raionului Grivița Roșie, George Borș, secretarul comitetului de partid al Complexului C.F.R. „Grivița Roșie”, Dumitru Miron, directorul Complexului C.F.R. „Grivița Roșie”, Ion Turcu, președintele Comitetului de îndrumare al Complexului C.F.R. „Grivița Roșie”, Vasile Bija, Păniță Bogățiu, Pavel Bojan, Ion Burtus, Nicolae Ionescu, Constantin Siroescu, Alexandru Tudor, Maria Vasile, participanți la luptele din februarie 1933.

La adunare au luat parte tovarășii Ion Gheorghiu Maurer, Vladimir Gheorghiu, Janos Fazekas, Alexandru Birtădeanu, Aianse Joja, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor, precum și alți conducători ai organizațiilor sindicale și ai altor organizații ale oamenilor muncii, participanți la luptele din februarie 1933, muncitorii cefești și petrolști din diferite centre industriale ale țării, ziaristi români și străini.

P. Albut — Miha Lakador; R. P.

(Continuare în pag. 2-a)

Decorări cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a eroicelor lupte ale muncitorilor cefești și petrolști din ianuarie-februarie 1933

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a eroicelor lupte ale muncitorilor cefești și petrolști din ianuarie-februarie 1933, printr-un decret al Prezidiului Prind Adunării Naționale a fost conferit Ordinul „Apărarea Patriei” cl. I Atelierele C. F. R., „Grivița Roșie”, București.

Au fost distinse cu Ordinul „Apărarea Patriei” cl. II-a Atelierele C.F.R. „16 Februarie” Cluj, Atelierele C. F. R. Galați, Atelierele C. F. R. „Ilie Pintilie” Iași, Atelierele C.F.R. Pașcani, Complexul Feroviar Dej, Rafinaria nr. 1, Ploiești, Rafinaria nr. 3 Ploiești-Telesajen, uzina mecanică Ploiești (fostă Unirea) și ziarul „Lupta C.F.R.”, iar cu Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a Atelierele C. F. R. Timișoara.

Cu același prilej au fost distinși cu ordine și medalii ale R. P. Romine numeroși participanți la luptele cefeștilor și petrolștilor din ianuarie-februarie 1933 și oameni ai muncii fruntași din C.F.R. și industria petroliferă.

(Agerpres)

Tovarăși,

Clasa muncitoare, oamenii muncii de la orașe și sate sărbătorește în aceste zile împlinirea unui sfert de veac de la eroicele lupte revoluționare din februarie 1933, care au constituit cea mai puternică ridicare la luptă a proletariatului român înaintea de al doilea război mondial, o pagină glorioasă în istoria noastră revoluționară din țara noastră și a poporului român.

Insemnătatea istorică a marilor lupte ale cefeștilor și petrolștilor din februarie 1933, organizate și conduse de Partidul Comunist Român, constă în aceea că ele au marcat o cotitură adică în desfășurarea luptelor revoluționare din țara noastră, o manifestare a voinței dirize a clasei noastre muncitoare de a opri și respinge ofensiva dezlănțuită de clasele exploatare împotriva nivelului de trai al celor ce muncesc, de a se opune cu toate forțele fascizării țării. În ciuda terorii crinence dezlănțuită de regimul burghez-moșteresc împotriva mișcării muncitorești și antifasciste, luptele cefeștilor și petrolștilor din februarie 1933 au zădărit pentru un timp ascensiunea la putere a fascismului, au dat o lovitură politică de aservire a țării de către monopolurile străine și de împingere a României în războiul antisovietic pregătit de cercurile reacționare imperialiste.

Evenimentele din februarie 1933 au avut totodată o mare însemnătate internațională. Izbușnirile la numai două săptămâni după instaurarea dictaturii hitleriste în Germania, într-un moment cînd în întreaga Europă fascismul ocupa noi poziții, pregătindu-se pentru oucerirea puterii, luptele proletarietului din România au constituit prima mare acțiune împotriva fascismului, stîrnind un puternic ecou în întreaga lume.

Glorie vesnică eroilor care și-au vărsat sîngele în marile lupte revoluționare duse, sub conducerea Partidului Comunist Român pentru interesele vitale ale clasei muncitoare, ale întregului popor, pentru o viață mai bună a celor ce muncesc, pentru independență națională, pentru democrație și socialism.

Referindu-se la împrejurările în care s-au desfășurat luptele din februarie 1933, tovarășul Chivu Stoica a arătat că ele au avut loc spre sfîrșitul marii crize economice care a izbucnit în 1929 zguduind întregul sistem capitalist. În timp ce Uniunea Sovietică dobîndea mari succese în dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului, ceea ce făcea și mai evidentă imensa superioritate a socialismului.

Burghezia internațională, marile puteri imperialiste, se străduiau să găsească o ieșire din criza aruncînd întreaga povară a acesteia pe spinarea clasei muncitoare, a oamenilor muncii și a popoarelor înrobite de imperialism. În scopul înăbușării valului revoluționar al maselor muncitoare, cercurile cele mai reacționare ale imperialismului sprijineau ascensiunea fascismului la putere și pregăteau dezlănțuirea unui nou război mondial îndreptat în primul rînd împotriva Uniunii Sovietice.

Înapoarea economică a țării noastre, existența unor puternice rămășițe semi-feudale, aservirea țării de către monopolurile imperialiste, îmbinarea crizei industriale cu criza agrară au făcut ca în România criza economică să provoace suferințe din cele mai mari masele muncitoare și să ducă la o puternică ascuțire a contradicțiilor de clasă.

Pătrunderea capitalului străin în principalele ramuri ale economiei

noastre naționale a fost înlesnită an de an de politica trădătoare a guvernului burghez-moșteresc, a partidelor „istorice” care au sacrificat interesele naționale ale marxism-leninismului, ale programelor de revendicări aprobate de muncitorii țării, cea mai vădită expresie în acceptarea de către guvernul național-jăranist în 1932, a așa numitului „plan de la Geneva”, prin care România, ajunsă într-o situație economică și financiară catastrofală ca urmare a politicii de jaf a claselor exploatare, era pusă sub controlul direct al bancilor și monopolurilor creditoare din Occident.

Efectele politice de jefuire duse de partidele burghez-moșteresti erau simțite în primul rînd de clasele muncitoare. Indicele general al salariilor scăzuse în 1933 la 60% față de cel din anul 1929; impozitele creșteau; lefurile de mizerie erau și mai mult micșorate în urma reținerilor și amenziilor abuzive; ziua de lucru era de 10—14 ore; zilnic se anunța închiderea de noi întreprinderi. Numărul șomerilor creștea de 5 ori. Criza lovea în același timp și alte paturi ale poporului: muncitorii de la orașe și sate, țărănimea, înrobită și exploatată de moșierii și chibaurii, înglodată în datorii, îndura povara birurilor, cametelor, ciacii, laolaltă cu silnicile jandarmilor, primarilor, prehoților. Percepții ridicau ultima vită din ogrădă țărănușului ce nu și mai putea plăti impozitele și datorile la bănci.

În acest timp, guvernul național-jăranist vărsa în buzunarele moșierilor sume uriașe ca prime de export și înlesnea totodată chibaurilor acapararea sămîntului țărănilor aduși la apă de lemn. Funcționarii de stat, învățătorii și profesorii, pensionarii, meseriașii erau deasemenea puțornic loviți de criză.

Cei mai vîrșnici și ai întinse și acum scenele caracteristice a celor zile — și urii nesfîrșite de șomerii flămînzîți din fața fabricilor sau pe cheptul Dimbovitzei, studenții dormind în percuri sau gări, învățătorii sau meseriașii vînzîndu-și mobila din case pentru a avea din ce plăți impozitelor sau chiria care reprezenta o mare parte a veniturilor lor. În fabrici mîșneau copoii siguranței și cozile de topor ale patronilor, burghezii și moșierimea foloseau bande fasciste-diversioniste, la sale domnea teroarea jandarmerească, închisorile erau pline, manifestațiile invalidilor, funcționarilor publici, învățătorilor sau studenților erau atacate cu salbaticie de poliție.

Tovarăși,

Intensificarea exploatații inaselor, sporirea șomajului și mizeriei duceau la creșterea valului revoluționar. Exponent al adevăratelor interese naționale ale poporului, Partidul Comunist s-a dovedit, în acele grele împrejurări, singura forță politică în stare să-și asume sarcina istorică de a organiza și conduce lupta maselor muncitoare pentru pline, pace, libertate, pentru spulberarea planurilor imperialiste de totală subjugare a țării și de transformarea ei într-un cap de pod al războiului antisovietic.

Înfruntînd cu eroism prigoana sălbatică dezlănțuită de guvernul burghez-moșteresc, partidul a organizat lupta clasei muncitoare, a oamenilor muncii împotriva exploatații capitaliste, a fascizării țării și a înrobirii ei de către trustrile imperialiste, a demascat toatădata elementele reformiste din mișcarea muncitoare și a lichidat luptele fracționiste care — măcinînd forțele partidului — au avut loc în prima perioadă a crizei economice.

Congresul al V-lea al P.C.R. a

avut o puternică revoluție în viața partidului. Aplicînd în mod creator la condițiile țării noastre principiile universale-valabile ale marxism-leninismului, Congresul a trasat sarcinile strategice și tactice care stăteau în fața partidului și a subliniat necesitatea dezvoltării legăturilor partidului cu masele, a întării rolului conducător al partidului în luptele economice ale proletariatului.

Aplicarea în viață a sarcinilor trasate de Congresul al V-lea al P.C.R. a dus la întărirea unității partidului, la dezvoltarea legăturilor partidului cu detașamentele cele mai înaintate și mai combative ale clasei muncitoare din sectoare cheie ale economiei naționale — căile ferate, industria petroliferă — la realizarea frontului unic de jos, împoviriza și peste capul elementelor reformiste, în luptă pentru interesele vitale ale celor ce muncesc, împotriva fascismului și a pregătirilor de război. Partidul a desfășurat o intensă activitate în vederea întării celui din fața fabricii și a muncii în sindicate, în vederea înfăptuirii frontului unic de jos și a combaterii oricăror tendințe oportuniste.

Partidul a chemat clasa muncitoare să-și strîngă rîndurile, să-și organizeze forțele spre a respinge ofensiva burgheză. Vechea tradiție de luptă revoluționară ale muncitorilor cefești, nemulțumirile și revolta ce mocneau în rîndurile acestora ca urmare a repetărilor curburilor de sacrificiu”, a scaderii salariilor, a concedierilor masive, îndreptățeau pe deplin aprecierea plenerii C.C. al P.C.R. din octombrie 1932, cînd în „apărarea intereselor maselor proletare în timpul apropiat, postul cel mai important al frontului proletar, asupra căruia centrele sforțările sale, continuă să fie cefeștilor”.

De mare însemnătate pentru pregătirea luptelor din februarie 1933 a fost Conferința pe țară a muncitorilor cefești, ținută la București la 20 martie 1932, care a dezbătut, pe baza orientării date de Congresul al V-lea al P.C.R., sarcinile ce revin cefeștilor în cadrul luptei clasei muncitoare împotriva politicii burgheze. Conferința a ales Comitetul Central de acțiune pe țară al muncitorilor cefești, avînd ca secretar pe tovarășul George Gheorghiu-Dej. În această perioadă, tovarășul Gheorghiu-Dej a desfășurat o intensă activitate de pregătire și organizare a luptei cefeștilor, luînd parte la conferințele cefeștilor de la București, Cluj, Iași și Galați. Comitetul Central de acțiune pe țară a îndeplinit, sub îndrumarea directă a C.C. al P.C.R., rolul de stat major al luptelor cefeștilor. A fost alcătuit un program de revendicări în care erau îmbinate revendicările economice cu cele politice de luptă împotriva fascismului și războiului și au fost create comitete de acțiune în Dej, Cluj, Iași, Galați, Pașcani și alte centre ale țării. Masele largi ale muncitorilor, răspunzînd chemărilor comunștilor, au înlăturat elementele oportuniste din conducerea multor sindicate C.F.R., punînd în locul lor muncitorii cu spirit revoluționar. Antrenarea largă a maselor a făcut posibilă desfășurarea acțiunilor revoluționare în ciuda prigoanei și a pedicilor puse de către poliție, siguranță și jandarmerie, în ciuda acțiunilor scizioniste a reformiștilor și oportuniștilor.

Începutul anului 1933, guvernul burghez-moșteresc a intensificat măsurile de lovire în interesele clasei muncitoare. În ziua de 28 ianuarie 1933, direcția Atelierele C.F.R. a refuzat

să dea acțiunile obișnuite de salarilor. O puternică revoluție a cuprins pe muncitorii. Fără intruziune s-a întocmit un program de revendicări aprobat de muncitorii țării, care se pot realiza din resurse locale și cu sprijinul cetățenilor, au și început să fie îndeplinite.

În numeroase localități din regiunea Huedoara candidații Frontului Democratice Populare împreună cu alegătorii au trecut la înfăptuirea unor propuneri pentru construirea de școli, cămine culturale, electrificării și altele. În satul Șesuri, din raionul Brad se lucrează la terminarea școlii elementare de 4 ani și s-a început instalarea ateliilor pentru electrificarea satului. Lucrări de electrificare au început și în satul Orminda, raionul Brad și în comuna Galda de Jos, raionul Alba. La Sîntandrei, raionul Huedoara, comuna complet cooperativizată, țărani colectivisti și întovărășiți au început lucrările de construire a unui cămin cultural. Pe lângă munca voluntară ce o depun ei au contribuit cu aproape 30.000 lei pentru procurarea materialelor. Unele dintre propunerile făcute au fost trecute în planurile de muncă ale staturilor populare, iar altele au fost incluse în prevederile bugetare. Astfel, alegătorii din orașul Petroșani au propus construirea unei case de cultură și a unui palat administrativ, țărani muncitori din comuna Ribiza s-au angajat să sprijine prin muncă voluntară lucrările de îndiguire a apei Crișului, cei din comuna Hărău îndiguirea Văii Certeiului, care înunda mari suprafețe de teren, iar colectivistii din Păuca raionul Sebeș, au propus înființarea unei școli elementare ciclul II etc.

Școlile populare cu sprijinul matorilor întinerece vechile așezări din munții Apuseni. În ultimii doi ani au fost construite școlile cu internat din Sohodol și Bistra, școlile din Certeje, Ghidol, Săliște,

La 2 februarie 1933, muncitorii au ieșit în masă în curtea Atelierele Griviței. A fost ales un comitet de grevă compus din 350 de muncitori. Ca urmare a muncii desfășurate de partid, la chemarea sirenei de la Grivița s-au răspuns, în sprijinul cefeștilor, muncitorii din alte întreprinderi ale Capitalei. Peste 6.000 de oameni ai muncii din numeroase întreprinderi s-au adunat în fața Atelierele Griviței.

Pe baza îndrumărilor comitetului de acțiune pe țară a cefeștilor, în ziua de 2 februarie au intrat în grevă cefeștii din Iași ca și cei din Galați. La 3 februarie au intrat în grevă cefeștii din Pașcani, iar peste câteva zile cefeștii din Cluj.

În același timp, în Valea Prahovei, crunt exploatați de trustrile imperialiste străine. Sub conducerea comuniștilor, muncitorii petrolști de la „Astra Română”, „Orion”, „Unirea”, „Romina-Americană” au declarat greve pînă apoi în demonstrații de stradă; după repetate ciocniri cu poliția și armata, greviștii devin în clevea eroi stăpîni ai Ploieștilor, silind autoritățile să pună în libertate pe greviștii arestați.

(Continuare în pag. 2-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a Nr. 2729

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 16 februarie 1958

Vizita în R. P. Romîna a unei delegații guvernamentale și de partid a R. P. Ungare

Răspunzînd invitației Guvernului Republicii Muncitorești Tărănești Ungar și a Comitetului Populare Romine și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar titlului Muncitoresc Romine, la sfîrșitul lunii februarie, o delegație a Guvernului Revoluționar zită de prietenie în Republica Populă Romîna.

VIE ACTIVITATE în compania electorala Propunerile alegătorilor prind viață

La înfîlțirile dintre candidații și alegători, care continuă să sîmbăleze în întreaga țară, cetățenii au făcut mii de propuneri care au completat și îmbogățit planurile de muncă ale staturilor populare. Numeroase propuneri, care se pot realiza din resurse locale și cu sprijinul cetățenilor, au și început să fie îndeplinite.

În numeroase localități din regiunea Huedoara candidații Frontului Democratice Populare împreună cu alegătorii au trecut la înfăptuirea unor propuneri pentru construirea de școli, cămine culturale, electrificării și altele. În satul Șesuri, din raionul Brad se lucrează la terminarea școlii elementare de 4 ani și s-a început instalarea ateliilor pentru electrificarea satului. Lucrări de electrificare au început și în satul Orminda, raionul Brad și în comuna Galda de Jos, raionul Alba. La Sîntandrei, raionul Huedoara, comuna complet cooperativizată, țărani colectivisti și întovărășiți au început lucrările de construire a unui cămin cultural. Pe lângă munca voluntară ce o depun ei au contribuit cu aproape 30.000 lei pentru procurarea materialelor. Unele dintre propunerile făcute au fost trecute în planurile de muncă ale staturilor populare, iar altele au fost incluse în prevederile bugetare. Astfel, alegătorii din orașul Petroșani au propus construirea unei case de cultură și a unui palat administrativ, țărani muncitori din comuna Ribiza s-au angajat să sprijine prin muncă voluntară lucrările de îndiguire a apei Crișului, cei din comuna Hărău îndiguirea Văii Certeiului, care înunda mari suprafețe de teren, iar colectivistii din Păuca raionul Sebeș, au propus înființarea unei școli elementare ciclul II etc.

Școlile populare cu sprijinul matorilor întinerece vechile așezări din munții Apuseni. În ultimii doi ani au fost construite școlile cu internat din Sohodol și Bistra, școlile din Certeje, Ghidol, Săliște,

La 2 februarie 1933, muncitorii au ieșit în masă în curtea Atelierele Griviței. A fost ales un comitet de grevă compus din 350 de muncitori. Ca urmare a muncii desfășurate de partid, la chemarea sirenei de la Grivița s-au răspuns, în sprijinul cefeștilor, muncitorii din alte întreprinderi ale Capitalei. Peste 6.000 de oameni ai muncii din numeroase întreprinderi s-au adunat în fața Atelierele Griviței.

Pe baza îndrumărilor comitetului de acțiune pe țară a cefeștilor, în ziua de 2 februarie au intrat în grevă cefeștii din Iași ca și cei din Galați. La 3 februarie au intrat în grevă cefeștii din Pașcani, iar peste câteva zile cefeștii din Cluj.

În același timp, în Valea Prahovei, crunt exploatați de trustrile imperialiste străine. Sub conducerea comuniștilor, muncitorii petrolști de la „Astra Română”, „Orion”, „Unirea”, „Romina-Americană” au declarat greve pînă apoi în demonstrații de stradă; după repetate ciocniri cu poliția și armata, greviștii devin în clevea eroi stăpîni ai Ploieștilor, silind autoritățile să pună în libertate pe greviștii arestați.

(Continuare în pag. 2-a)

Vița, căminul cultural cu sală de cinematograf din Lupaș, căminul de zi din Abrud, spitalul veterinar din Cîmpeni, noul bloc muncitoresc al minierilor din Baia de Arieș. La Lupaș sînt acum șapte școli, la Albaș și Cîmpeni cîte 6, iar la Bistra trei. La înfîlțirile candidaților Frontului Democratice Populare cu alegătorii, moții au făcut numeroase propuneri în vederea dezvoltării și în-

frumusețării orașelor și satelor lor. Minerii din Baia de Arieș au propus să se construiască un abator, să se amenajeze o piață și un parc, să se radificeze cu sprijinul cetățenilor comuna, să se introducă lumina electrică în Albaș etc. La Cîmpeni va fi terminată o baie comunală și va fi amenajată o nouă școală; la Baia de Arieș va fi dat în folosință un club muncitoresc.

CANDIDAȚII GRIVIȚEI ROȘII

Muncitorii Griviței Roșii sînt oameni dînr-o bucată — a spus un bătrîn muncitor la o adunare de propuneri de candidați pentru viitoare alegeri în saturile populare. Îi știu de mult, din februarie 1933.

De nu numai alți muncitori constituțioși, continuatori ai tradițiilor de luptă muncitorești, cefeștii Griviței Roșii sînt gospodari preceptuiți ai treburilor obștești. Cetățenii raioanelor au propus cu încredere drept candidați pentru alegerile de la 2 martie pe cei mai buni muncitori ai Griviței Roșii. Cine sînt aceștia? Să vă prezîntăm cîntiva.

DUMITRU HURDUBAIE. Urmist. E înmăr. Are 24 de ani și e electrician sudor. Lucrează în Grivița de aproape zece ani. Muncitorii îl cunosc bine. Aici a crescut, aici și-a făcut uzinele. Tovarășii de muncă care locuiesc în același cartier l-au propus pe utemistul Dumitru Hurdubaie drept candidat pentru alegerile de la 2 martie în circumscripția electorală raională 119.

CONSTANTIN DUTA. E tînăr. N-a împlinit încă treizeci de ani. La Grivița lucrează de ani și ani de zile.

La adunarea cetățenilor din circumscripția raională Grivița Roșie nr. 77, a luat cuvîntul un cefeșt de la vagoane, Valentin Cotruș, secretarul organizației de bază P.M.R.

— În cartierul nostru s-au făcut multe lucruri în ultimii doi ani. Asta cu sprijinul de fiecare zi al deputatului nostru. Cred că ar fi bine să-l propunem din nou pe el. Cetățenii cartierului au fost cu toții de acord.

— Tînărul electrician hobnolator Duta Constantin a fost propus astfel pentru a doua oară candidat în alegerile de deputat pentru sfaturile populare.

— VASILE TIRU. E strungar la secția vagoane. Aici în atelier a învîțat meseria. Acum e unul dintre muncitorii fruntași ai secției. E în același timp și un priceput gospodar al treburilor obștești. Din inițiativa lui în cartier au luat ființă noi magazine, s-au plantat pomi s-au canalizat străzile și s-au făcut multe alte lucrări.

— Pentru tot ce s-a făcut, pentru toate planurile noastre de care sîntem conștienți că se va ocupa îndoaopoe îl propunem pe strungarul Vasile Tiru pentru a treia oară candidat în circumscripția raională 61, a spus o gospodina.

J. ALPIN

DUMITRU HURDUBAIE

CONSTANTIN DUTA

VASILE TIRU

O statuie a lui Vasile Roaită la uzinele ce-i poartă numele

Sirena lui Roaită... S-a împlinit azi un sfert de veac, de cînd glasul ei de foc, a chemat pe cefeștii la luptă. Un sfert de veac de cînd utecitul Vasile Roaită și-a dat ul-

tima suflare strîngîndu-și pumnii pe lanțurile sirenei.

Vasile Roaită, eroul utecist de la Grivița 1933. Noi, generația de azi, ne mîndrim că ne-a fost dat să-i cîntîm cu pioșenie memoria, să-i urmăim îndeemnul.

„Un monument, o statuie înfășurată într-o plînză albă. În jur o gardă de onoare formată de pionieri și oameni, oameni mulți. Sînt muncitorii uzinei metalurgice „Vasile Roaită” din Capitală. Au sfîrșit cu treburile zilei și s-au adunat aici să cîntacească memoria celui cărui uzina îi poartă numele: Vasile Roaită.

A început mitingul. Se evocă chipul eroului utecist Vasile Roaită. Trăim un moment solemn. Pînă albă care acoperea pînă acum chipul împietrit al eroului utecist Vasile Roaită, coboară spre pămînt. Așa, cu privirea dirză, cu miinile înlețate pe lanțurile sirenei, ațidoma statuei îl știm pe Roaită.

Un cîntec, „Sirena lui Roaită” pornește din piepturile tinerilor prezenți aici. Glasul lor se unește cu cel al sirenei uzinei... — Fapta eroică a lui Roaită ne îndeamnă pe noi cei tineri care trăim astăzi visul pentru care a căzut Roaită și nu precupețim nimic în lupta de azi a întregului popor: construirea socialismului. Cuvintele tovarășului Gh. Raicea, secretar al Comitetului Raional U.T.M. „23 August” au găsi neîndoielnic răspuns în faptele tinerilor uzinei „Vasile Roaită”.

După terminarea mitingului tinerii de la uzina „V. Roaită”, „23 August”, „Republică”, „F.R.B.” au depus în fața statuei frumoase coroane de flori.

Y. R.

Cuvântarea tovarășului CHIVU STOICA

(Continuare din pag. 1-a)

În fața ridicării la luptă a maselor, guvernul burghez-mosieresc a dat înapoi. O serie de revendicări au fost aprobate. Muncitorii cereștiști și petroliștii cîștigă astfel o mare victorie.

Sub influența luptelor muncitorilor cereștiști și petroliștii au loc la sfîrșitul lunii Ianuarie și începutul lunii februarie numeroase greve în care este folosită experiența muncitorilor cereștiști și petroliștii.

Claselor exploatare, guvernul burghez-mosieresc își dădea seama că luptele din întreaga țară nu erau simple acțiuni pentru revendicări economice imediate, ci căpatau pe zi ce trece caracterul unor largi acțiuni politice, punînd în primejdie însăși politica de exploatare, de înrobire a țării imperialistului străin.

Mobilizînd întreg aparatul de reprimare, guvernul dezlănțuie un nou val de teroare și progama starea de asediu. Începe o adevărată vînoare împotriva muncitorilor revoluționari și în primul rînd a comușiștilor. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și alți conducători ai luptelor muncitorești sînt arestați, încercîndu-se astfel înăbușirea acestor lupte. Acest fapt a sfîrșit o și mai mare revoltă în rîndurile cereștiștilor. Arestarea conducătorilor cereștiști a fost semnalul care a dezlănțuit acțiunea din 15-16 februarie.

În dimineața zilei de 15 februarie, muncitorii de la Atelierele Grivița au început lucrul. Peste 7.000 de cereștiști ocupă curtea ateliereilor. Sirena își trime nentrepruză chemarea în toate colțurile Capitalei, răscolind toată populația muncitorească. Mase compacte de muncitori s-au îndreptat spre Grivița: mii de bărbați, femei și copii, au venit în fața ateliereilor. Muncitorii li se alătură stratură largă a populației Capitalei, țărani din sat-e apropiate. Partea cea mai avansată a intelectualității ia poziție, alături de clasa muncitoare, împotriva fascismului, a pregătirilor de război, a înrobirii țării de către monopolurile străine.

Burghezia și moșierimea recurg la teroare și asasinat.

La 15-16 februarie, București, luase aspectul unui oraș aflat în asediu. Patrule circula peste tot, unități militare înarmate cu mitraliere înconjuraseră Atelierele Grivei. Dar soldații din regimentul 21 infanterie și din alte unități se solidarizază cu cereștiștii, guvernul fiind nevoit să înocuiască aceste trupe prin jandarmi. În dimineața zilei de 16 februarie, pe la ora 6 dimineața, la refuzul hotărîri al muncitorilor de a se supune ordinelor și de a părăsi atelierele, s-a dat semnalul de deschidere a focului.

Numeroși muncitori au căzut răpași de gloanțe și baionete, pentru că au îndrăznit să lupte pentru drepturile lor, pentru un trai mai bun, pentru libertate, democrație și independență națională. Represiunea sîngerosă de la Grivița va ramine pentru totdeauna un puternic act de rezistență la adresa regimului burghez-mosieresc. Ca și la izbucnirea răscoalilor din 1907, partidele burghez-mosieresti și-au dat mîna spre a „restabilir ordinea”. Mii de muncitori, din toate orășe țării, au fost scobiți la poliție și siguranță. Cîț despre elementele social-democrate de dreapta, ele sprijinîndu-se zel interese burgheze, desfășurînd o acțiune sistematică de spargere a unității clasei muncitoare.

Clasa muncitoare, Partidul Comunist, nu a dat însă înapoi în fața terorii sîngerose a burgheziei. În condiții neluciferate de grele lupte revoluționare a proletariului, condus de partid, a continuat sub formă multitudine și variată: legale, semilegale sau ilegale, partidul reușind să antreneze și alte pături ale populației în fața cărora a cîștigat un puternic prestigiu în urma evenimentelor revoluționare din februarie 1933.

Deși înăbușite în sine, luptele muncitorești din februarie 1933 au exercitat o mare influență asupra desfășurării ulterioare a evenimentelor. Puternicul lor eou în țară și peste hotare a împins desfășurarea „cureților de sacrificiu” și plecarea controlorilor străini, peste seurt în timpul guvernului Vaida a fost nevoit să-și dea demisia. Urmările luptelor de la Grivița au depășit însă cu mult efectele practice imediate. Poporul nostru nu va uita niciodată că, prin eroismul și spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă clasa muncitoare în februarie 1933, a fost îngrunată realizarea planurilor imperialiste de înrobire totală a țării, a fost înfrîntă cu cîțiva ani fascizarea țării.

Luptele din februarie 1933 au făcut să crească cu mult popularitatea revoluționară a partidului și a clasei muncitoare, au contribuit la folosirea unor forme noi și mai înalte de luptă proletară. Luptele din februarie 1933 au jucat un rol important în clarificarea politică a maselor, de mescind lătmăria partidelor burgheze așa-zis democratice și rolul lor de instrumente în mîinile claselor exploatare.

Amploarea, înaltul nivel de organizare și combativitate al luptelor de la Grivița sînt un rezultat direct al faptului că marile bătălii de clasă din februarie 1933 au fost conduse de avangarda revoluționară a proletariului, călăuzită de ideile marxism-leninismului. Organizarea și conducerea unor lupte de o asemenea amploare — în ciuda represiunii sălbătice dezlănțuite de guvernul burghez-mosieresc a dus la creș-

terea autorității partidului comunist în rîndurile maselor. Luptele de clasă din februarie 1933 au arătat că proletariatul, în frunte cu avangarda sa comunistă, este singura forță conducătoare în stare să mobilizeze și să conducă poporul la luptă pentru apărarea intereselor vitale, pentru răsturnarea regimului burghez-mosieresc, pentru o viață nouă. Din rîndurile clasei muncitoare, din rîndurile cereștiștilor s-au ridicat în focul luptelor cadre de conducători califi, în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej care s-au dovedit prin fapte deosebite căpătîndu-se poporului, capacitatea de a călăuzi în faurirea unei vieti noi, libere de exploatare.

Evenimentele revoluționare din februarie 1933 au arătat: clasa muncitoare că victoria în lupta pentru eliberarea din robia capitalistă poate fi dobîndită numai pe calea înfaptirii unității de luptă a clasei muncitoare, pe calea încheierii alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

În timp ce burghezia și moșierimea trădau interesele naționale ale țării pentru a-și asigura noi profituri pe seama jefuirii maselor muncitoare, a poporului, clasa muncitoare și-a dovedit odată mai mult patriotismul fierbinte, lupînd cu eroism și abnegație pentru interesele vitale ale întregului popor muncitor.

Luptele din 1933 au demonstrat că de mare este forța muncitorimii unite și au constituit în acest sens un puternic indemn.

Luptele cereștiștilor și petroliștilor au avut un puternic răsunet internațional. Clasa muncitoare internațională și oamenii progresiști din numeroase țări s-au solidarizat cu lupta eroică a muncitorimii romine și au protestat siguros împotriva asasinatelor în masă, a teroarei aparatului represiv al burgheziei și moșierimii romine.

Evenimentele din 1933, din țara noastră, au înscutit muncitorimea de pretulnden, în lupta împotriva exploatareii, împotriva fascismului și războiului. O publicitate a mișcării comuniste internaționale, scria în august 1933 „Lupta cereștiștilor din România (la București și Cluj) care a fost însoțită de ocuparea ateliereilor de cai ferate și de lupte de baricade, merită o atenție cu totul deosebită... Ea a grăbit maturizarea acțiunilor proletare. Ea a îmbogățit întreaga mișcare revoluționară prin noi forme și metode ale luptei de masă, aplicate pentru prima dată în România”.

Din Franța, Italia, chiar din țări ale Americii Latine și Africii au sosit nemuramte mesaje de simpatie și solidarizare cu cei implicați în proces. Presa sovietică, presa progresistă din Europa occidentală, au publicat zile în zile relatări asupra desfășurării luptelor muncitorești din România și a dezbaterilor procesului intentat conducătorilor luptelor din februarie 1933.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, sublinia atunci: „Din toate partile lumii, din Europa, America și Africa, din Franța, Anglia, Cehoslovacia, Bulgaria, Spania, Grecia, chiar din Însclăvita Germaniei, din Canada, Statele Unite, din Argentina, din Maroc și Africa de sud, milioane de muncitori au protestat și au cerut telefonic și în scris eliberarea cereștiștilor. Acești strigăți al proletariului internațional își alătură glasul sute din cei mai mari învățați și scriitori ai lumii”.

Tovarăși,

„Procesul cereștiștilor” care a avut loc la cîțva timp după luptele de la Grivița, s-a transformat într-o acțiune politică uriasă care a cuprins largi pături populare într-o puternică manifestare a forței Partidului Comunist și a clasei muncitoare, avînd un puternic eou atît în țară cît și peste hotare.

În acest proces, adevăratul rechizițor a fost costul de pe banșii acuzărilor. Prin glasul conducătorilor luptelor cereștiști și petroliștii, a străbătut zidurile Tribunalului militar cvîntul Tribunalului Comunist, care dezvăluisă adevărul despre viața de mizerie, robie și suferințe a muncitorilor, a poporului și demasca guvernul ce dăduse ordin să se verse sîngele muncitorilor. „Chiar dacă ar fi să plătesc cu viața cele ce spun — arăta la proces tovarășul Gheorghiu-Dej — trebuie să declar aici deschis că grevele din Ianuarie-februarie 1933 ale muncitorilor cereștiști și petroliștii, ca și toate grevele de solidaritate care au izbucnit în acest rastimp au fost inițiate, organizate și conduse de Partidul Comunist din România”.

Înfrîntund persecuțiile și prigoana dezlănțuite de guvernul burghez-mosieresc, sute de marea ai apărării au venit la proces din toate colțurile țării.

Atitudinea eroică la proces a conducătorilor luptelor din februarie 1933 a fost privită cu admirație de mișcarea muncitorească și comunistă internațională. La cel de-al VII-lea Congres al Internaționalei Comuniste ținut în anul 1935, tovarășul Gheorghe Dimitrov, vorbind în raportul prezentat de atitudinea comunistilor la „procesul muncitorilor de la Căile Ferate din România”, a subliniat că „asemenea pilde înalte de eroism proletar trebuie popularizate”. Aceste pilde trebuie folosite în chipul cel mai larg pentru educarea cadrelor mișcării muncitorești”.

Tovarăși,

Clasa noastră muncitoare, în frunte cu partidul ei marxist-leninist, cîștit în grele lupte și-a dovedit capacitatea de a uni în

jurul el toate forțele patriotice ale poporului în lupta pentru răsturnarea stăpînirii burghez-mosieresti și asigurarea dezvoltării democratice a țării. Cauza pentru care a luptat clasa muncitoare în anii regimului burghez-mosieresc și pentru care s-au jertfit eroii luptelor de la Grivița a biruit în țara noastră. Poporul nostru, cu ajutorul Uniunii Sovietice, și-a cucurit o existență liberă și independentă lîndu-și soarta în propriile sale mîini. Clasa muncitoare și-a îndeplinit cu cinste sarcina de stegar al maselor populare în lupta pentru înfaptirrea însușirii armate de la 23 August 1944 și sprijinirea prin toate mijloacele a frontului anti-fascist, pentru refacerea țării și înfrîngerea partidelor burgheze reacționare, pentru instaurarea regimului democrat-popular și trecerea la construirea socialismului. În focul acestor aprige lupte de clasă s-a făurit alianța muncitoare-clasă-țărănescă, sub conducerea clasei muncitoare și a partidului ei. În jurul clasei muncitoare și-au strîns rîndurile intelectuali-

tatea și celelalte pături muncitoare ale poporului.

Abnegația și înalta conștiință patriotică cu care clasa muncitoare a purtat și poartă încă principalele greutăți ale muncii titanice pentru lichidarea înapoierii economice în care a fost ținută țara noastră în timpul regimului burghez-mosieresc constituie un exemplu însufletit pentru toți oamenii lumii.

Roadele luptei eroice a clasei muncitoare, a poporului nostru, umplu de bucurie și mîndrie patriotică inima fiecărui om al muncii. A fost instaurată puterea populară, care asigură poporului muncitor exercitarea întregii puteri de stat, stăpînirea bogățiilor țării și folosirea lor în vederea făuririi unei vieti de bunăstare și fericire. Tăra noastră și-a cucurit pentru prima oară adevărată independență națională, iar poporul nostru a dobîndit posibilitatea de a-și fături o viață nouă, lipsită de exploatare. Niciodată oamenii muncii nu s-au bucurat, de asemenea drepturi și libertăți democratice cum sînt cele pe care le asigură statul democrat-popular.

Oamenii muncii, care au mîncat pinea amară a anilor robiei capitalistă-mosieresti și au simțit pe spinarea lor jugul greu al monopolurilor străine, știu să pretuliasă marile cucuriri dobîndite în anii puterii populare. Fabricile și uzinele au devenit proprietatea poporului, pămîntul aparține celor ce-l muncesc.

Vorbitorul a făcut apoi o cuprinzătoare trecere în revistă a marilor succese dobîndite de poporul nostru în lupta pentru lichidarea înapoierii economice în care a fost menținută România de clasele exploatare. În opera de industrializare socialistă a țării, a realizării obținute în transformarea societății a agriculturii în înflorirea culturii și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Omul muncitor — a spus în continuare tovarășul Chivu Stoica, și că munșete pentru sine și ai săi, pentru bună starea întregului popor muncitor, că rodul muncii sale nu mai slujește îmbogățirii unui punn de exploatare și jefuirii. Oamenii muncii au fost eliberați pentru todeauna de exploatarea capitalistă-mosierescă, de nesiguranta zilei de mîine. Toate porțile sînt deschise în fața tinerii generații, iar tot ce se înlăptușește în țara noastră sulește poporul, îmbrunătățiri continue a vieti sale.

Poporul nostru este conștient de faptul că toate marile sale realizări sînt indisolubil legate de conducerea de către partid a întregii opere de construcție socialistă, ca ele dovedesc justetea politicii partidului care nu cunoștea țeluri mai înalte decît lupta intereselor poporului. Conducerea de către partid în toate domeniile vieti societale și de stat este chezia îndeplinirii cu succes a sarcinilor complexe ce stau în fața poporului nostru.

În munca și luptă pentru construirea socialismului, se consolidează tot mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza politică a re-

gimului democrat popular — se interese frăta între poporul român și minoritățile naționale.

Partidul educa clasa muncitoare, întregul popor în spiritul luptei neîmpăcate împotriva ecăreii mînfășării a naționalismului și șovinismului.

Întregul nostru popor stă de strajă cu vigilența împotriva uneltirilor cercurilor imperialiste agresive, încercurii dumeșmanilor poporului nostru muncitor dinaintul și din afara țării.

În fața poporului nostru stau sarcini marea de luptă pentru dezvoltarea industriei grele, baza întregii economii naționale — pentru dezvoltarea industriei bucurilor de consum, în vederea satisfacerii crescînde a nevoilor oamenilor muncii, pentru transformarea socialista a agriculturii și ridicarea producției agricole, pentru îmbrunătățirea traiului poporului.

Unitatea de nezdruccinat a întregului nostru popor în jurul partidului și guvernului, însufletirea cu care oamenii muncii de toate naționalitățile înfaptuiesc politica partidului considerînd-o propria

lucru politic, reprezintă o mare forță în opera de construire a socialismului.

Tovarăși,

Din împuternicirea C. C. al P. M. R. și guvernului, adresez muncitorilor cereștiști cele mai calde felicitări cu prilejul aniversării a 25 de ani de la luptele din februarie 1933. Cereștiștii au constituit dintotdeauna un detașament încercat al clasei noastre muncitoare, aflat în primele rînduri alături de luptă împotriva regimului burghez-mosieresc, cî și astăzi, în anii construcției socialiste, înfrîntînd cu spirit de sacrificiu orice greutăți, muncitorimea cereștiștii a fost și este un sprijin de nădejde al partidului în lupta pentru înțarirea puterii populare, pentru dezvoltarea economică a țării pe drumul socialismului. Partidul și guvernul nostru nu se îndoiesc că muncitorimea cereștiștii, continuatoare a unor glorioase tradiții de luptă revoluționară, va îndeplini și de acum înainte cu cinste datoria ei patriotică.

În munca C. C. al P.M.R. și guvernului transmis, de asemenea un cald saluț muncitorilor din industria petroliferă, care au obținut mari realizări în dezvoltarea industriei petrolifere în sporea producției de petrol. Petrolul nostru, care în trecut a adus mari profituri monopolurilor internaționale aparține azi poporului. Dezvoltarea industriei petrolului și gazelor, una din principalele ramuri ale economiei noastre naționale, constituie un obiectiv de seamă al celui de al doilea plan cincinal. Urăm muncitorimii petroliste noi succese în lupta pentru creșterea cantitativă și calitativă a producției industriei petrolifere în scopul satisfacerii necesităților economiei naționale (Asistența înlîmpină cu puternice aplauze saluțul adresat muncitorimii cereștiști și petroliste).

Tovarăși,

Aniversarea luptelor din februarie 1933 are loc în preajma alegerilor deputați pentru saturele populare. Participarea masivă a întregului popor la campania electorală desfășurată în vederea acestor alegeri a scos în evidență democraticismul consecvent al o-rînduirii noastre de stat.

Alegerile pentru saturele populare vor contribui la îmbrunătățirea continuă a activității saturelor populare, la întarirea legăturii lor cu masele, la obținerea unor noi succese în activitatea economică și culturală, în folosirea cît mai deplină a resurselor locale, în lupta împotriva burocrațismului, împotriva elementelor corupte și descompuse.

Avem convingerea fermă că alegerile de la 2 martie 1938 vor constitui o nouă și strălucită expresie a atașamentului maselor populare față de regimul democrat-popular, a aprobării depline a politicii partidului și guvernului de construire a socialismului și de apărare a păcii.

COPIII CARTIERULUI

Fragmente

Coase, biciclete — la „Bianchi”.
Firme, alături „lozuri norocoase”...
Doi, silabisece ce scrie:
— Sanchi!
— Mă, ce am un leu.
— Eu am vre-o șase.
— Leuăm un loz?
— Pe dracu.
— Amîndoi!
— Nu dau bani eu, pe-așa ispravă.
— N-ai opinci ca lumea...
— Sint ca noi!
— N-ai curaj loane.
— Tu n-ai glavă.
— „Lozuri norocoase”!
— Noi, noroc?
— Să-neccăm.
— Degeaba.
— O să vină...
— I-auzi vorbă!
— Nu joci, mă?
— Nu joc.
Incrunțați se ultă în vitrină.

Pluguri, coase, chei, unelte mici,
în vitrina mare cît o casă.
— Mă Culai, tu ce ții-al lua de-aici?
— Eu? O bicicletă.
— Eu, o coasă.
Soare Vuet. Lume. Sute, ml.,
— Măre, ce-o mai fi?
— Vedem acum.
— Asta-i revoluție, să știi!
Hai s-o ștergem cu se-ngroasă gluma.
— Să vedem și noi!
— Da-ce să văd?
— Sint de-ai noștri, de la Ateliere!
— Uite-i, vin...
— Prăpăd.
— Mulți sint!
— „Mă, dar n-ai nici o putere.

..Se-auziră pașii regulați
— ropot, dinspre gară, dimpotrivă —
Rotop aspru, pașii de soldați,
Prin guțuri de locomotivă.
Iese-n frunte, profăpîit țărus,
Colonelul — cu armata-n spate.
Numal nervi, cu mlînie-n mînuși,
Gras, cu pumnii-n șolduri, dă din coate.
— Unde-i Avemeul? Care e?
— Pe — Avemeul îl vreau!... Cică-l descoase.
— Da — de ce?
— Da — ce-ai cu dînsul, bre?
— Am eu ce-am! I-aș rupe niște oase.

Oamenii surind, tăcuți, pe-ascuns.
Cel din primul rînd își dau cu cotul.
— Nu s-aude? Unde e? De-ajuns!
— Prea își vîră Avemeul botul!
— Nu-l aicea.
— N-a venit cu noi.
Asta cu firețuri se incrunță:
— Las-că-l prind eu. Nu vă rideți voi.
— Ce-o să-l faceți?
El le strigă:
— Nuntă?
— Vezi loane ce mai nătărău?
— Mă Culai da cine-l Avemeul?
— „Atelier — Vagone — Marf...”
— Zău?
— Făt Frumosul asta cată Smeul...
— Secția întreagă?
— Patru mi!
— Avemeul lui de nătăleacă...
— Placu-ți în loane?
— Placu-mi. Phi!
— Bună ghicitoare...
— Iaca-nvăță.

A la cu firețuri și mînuși:
— Unde-i Avemeul, n-auzi? Unde?
Proștirilor!... urla din patru guși.
— Proșt! măria ta...! I se răspunde.
— Umplu, eu, spitalele cu voi!
— Ne-am deprins.
— Ne-am odihnit oleacă.
— Vrează-că-mi declarăți război?
— Două săbil nu-ncap într-o teacă!

Și tot el:
— Nu-l chlp s-aud la voi
Un cuvînt ca lumea?... Ce mai poame!
— Un cuvînt?... tună un glas. Apoi
Eu vi-l spun, pe-aceal!

...Grivița rămîne un pustiu:
Geamuri sparte, răngi, cazmale, coase —
Și rămîn pe jos, piñă firzui,
Firme mari cu „lozuri norocoase”.

Adunarea festivă de la Teatrul C. F. R. Giulești

(Urmare din pag. 1-a)

Chinez — Ko Bonian; Uniunii Sovietice — A. A. Epșev; R. Cehoslovacie — Ivan Kujalil Ilkiz; R. P. Ungare — Ferenc Koloti; R. D. Germane — Georg Stibi; R. P. Polone — Ianusz Zambrowicz; inscricînduși cu afaceri ad-interim ai R. P. Vietnam — Phan Van Su; R. P. Bulgaria — Angel Hubenov; Ban Sin Zik, consilier al Ambasadei R. P. D. Coreene, Pantelja Prokici, priu secretar al Ambasadei R. P. F. Iugoslavia și alți membri ai corpului diplomatic.

Adunarea a fost deschisă de tov. Florian Dănilache, prim-secretar al comitetului orășeneș București al P.M.R.
Despre cea de a 25-a aniversare a eroicelor lupte ale muncitorilor cereștiști și petroliștilor din februarie 1933 a vorbit tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.,

președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine.
În memoria eroilor căzuți în luptele din februarie 1933, cei prezenti au păstrat un moment de reculegere.
Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica a fost subliniată de aplauze puternice.
Asistența a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român și conducătorii săi, care în urmă cu un șfert de veac au înscutit masele de cereștiști și petroliști, întregul nostru popor, la lupta împotriva exploatareii capitaliste și care îl conduce astăzi pe calea luminosă a construirii socialismului în patria noastră.
A fost prezentat apoi un program artistic susținut de Ansamblul de cîntec și dansuri al C.C. al Sindicatului muncitorilor din Transilvania și dansuri al Ansamblului de cîntec și dansuri al Jeroiștilor din R. P. Bulgaria, care se află în țara noastră.

(Agerpres)

Primirea ministrului Indiei la București de către tovarășii Chivu Stoica și I. Gh. Maurer

Vineri, 14 februarie, la ora 14, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, a primit pe Rajeshwar Dayal, ministrul Indiei la București, în legătură cu încheierea misiunii sale la București.
În aceeași zi, la ora 18.30, Rajeshwar Dayal a fost primit de tovarășul I. Gh. Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romine.

INFORMAȚIE

Simbătă a sosit la București ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Federative Iugoslavia în Republica Populară Romina, dr. Franc Hovevar.
La sosire în Gara de Nord dr. Franc Hovevar a fost salutat de șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, Caius Frantescu, de personalul diplomatic al Ambasadei Republicii Populare Federative Iugoslavia.

GRIVIȚA LUPȚĂTOARE

Glorioasele zile ale lui februarie '33

Grivița februarie 1933. Grevă. Mașinile s-au oprit. S-au stins zgomotele asigurătoare ale pistoalelor pneumatice ale cazangiorilor, au înghețat cupoarele, vagoanele și locomotivele au rămas moarte pe linii.

Coșurile înalte nu mai fumegă, plutește o făcere grea, de plumb apăsătoare. Milioane muncitorilor refuză cu îndrăzneală să minusculeze mașinile, agregatele. În fața unui asemenea tablou, eroul anonim al unui poem al poetului Beniuc se întreabă:

„Ce sînt mașinile acestea

Atunci cînd muncitorii nu sînt?”

Grevă. 7000 de muncitori refuză să muncească. Atelierele au devenit o cetate — cetatea muncitorilor eroi, frontul unei lupte îndrăznețe, pe viață și pe moarte. Milioane de muncitori luptători cu obrajii palizi, cu ochii istoviți de nesomn stau neclintii în fața baionetelor și a mitralierelor, vor să stăvilească cu piepturile lor mizeria, fascismul. În rîndurile lor sînt tinerii care, mobilizați de Uniunea Tineretului Comunist, s-au ridicat la luptă sub conducerea Partidului Comunist pentru a-și cuceri drepturile.

La Grivița, ca pretutindeni, ucenicii duceau o viață de mizerie. În ajutorul clocoțitoarelor zile de februarie viața celor 800 de ucenici ai Griviței devine tot mai neagră, tot mai mizeră. Duminica erau duși la cîmpul de instrucție. Drepturile lor erau călcate în picioare, nesocotite. Toți cei ce urmau să fie recrutați erau forțați să demisioneze, iar cînd se întorceau din armată nu mai erau primiți la lucru. La muncă egală cu vîrstnicii, nu primeau salariu egal. Fascismul aștepta să navălească asupra fărîi noastre asemenea unei haite asupra pradă. Fascismul trebuia lovit, înăbușit în fașă. Tinerii erau conștienți de această datorie istorică.

Minia fără margini a muncitorilor cefe-riști a izbucnit ca lava unui vulcan, a înspăimîntat burghezia care aștepta cu singe rece clipa cînd se va trage în răsculași.

Calea Griviței era plină de oameni, bărbăți, femei, tineri, copii. Tovarășii de suferință și luptă ai cefe-riștilor au auzit strigătul lor zguduitor și au venit să-i ajute, să-i îmbărbăteze. Cei de la „Her-dan” au adus 1.000 de pine, cei de la C.A.M. doi saci cu tutun, toată țara era de pine și tutun dintr-o zi. Există în muzeul de la clubul Grivița Roșie o fotografie deosebit de emoționantă. În ciuda bruscărilor nemiloase ale polițiștilor un șir lung de femei, bătrîni și tete își fac loc să ajungă pînă la poarta atelierelor cu coșurile cu pine. Veneau în ajutorul soților, părinților, fraților, al tovarășilor lor care pomniseră o luptă nemaicunoscută prin dirigența sa în istoria mișcării muncitorești din patria noastră.

Pe acoperișul secției de cazangerie s-au suit o sută de tineri care au format acel formidabil cor vorbit al greviștilor. Ei înfruntau neînfricabil mitralierele și carabinele care din clipă în clipă îl puteau secera. Din glasurile acestor tineri au răsunat lozincile „Jos starea de asediu!”, „Jos cu teroarea!”, „Trăiască Partidul Comunist!”, „Vrem muncă și pine!”.

Din clipă în clipă greva devine o manifestare tot mai puternică. La chemarea Partidului Comunist Român muncitorii luptă cu deosebită dirigență pentru cucerirea drepturilor lor. Guvernul recurge la asasinat. Armata înconjoară atelierele. Sirena lui Roată, utecistul neînfricat, trimite mereu chemarea cefe-riștilor răsculași spre toate colțurile orașului, ale fărîi și ale lumii ca un mesaj simbolic. Multimea distruge camioanele cu care polițiștii voiau să transporte pe areștii. Comuniștii și uteciștii le vorbesc ostașilor. „Nu trageți în frații voștri!”. Un soldat din regimentul 15 Infanterie se ridică pe brațele tovarășilor săi și-i îndeamnă pe toți să nu tragă. Un glonte porit din țeava pistolului ofițerului îl ucide. O companie a Regimentului 21 Infanterie refuză să tragă. Sînt aduse armate „de elită” cărora li se „ridică moralul” cu

rom și țuică fiartă. Mințile încețoșate de băutura nu mai judecă și deschid focul.

Dar Grivița rezistă! Grivița luptă! Grivița nu se înspăimîntă.

În apropiere un clopot sună înfiorînd văzduhul ca în clipele unui cutremur. Era cutremurul care zdruncina edificiul putred al burgheziei.

Uteciișii erau alături de comuniști, în fruntea luptei. A început singerosul masacru. Au căzut zeci, sute de muncitori.

După ce au terminat treaba, călăii au făcut „curățenie”, și-au spălat bine milioanele pine de sînge. Șiruri de camioane închise au transportat toată noaptea trupurile celor uciși, la crematoriul. Au trut și sirena și au întemnițat-o în beclurile poliției Capitalei.

Eroicele lupte din februarie n-au putut însă fi șterse din conștiința maselor, din suferințele milioanele de oameni care au fost în zilele acelea alături de luptătorii martiri.

Ca toată sălbatică reprimare a grevei, luptele muncitorimii, ridicate la gradul cel mai înalt prin lupta eroică a cefe-riștilor de la Grivița, n-au putut fi zăgă-zuite.

Impotriva fascismului și războiului!

Într-o după amiază din vara anului 1934, aproape de seară, un om cu ochelari mergea grăbit pe Calea Griviței spre Atelierele C. F. R. În dreptul cinematografului „Ferdinand”, unde o azi policlinică, se opri. Nu așteptă mult. Un muncitor se apropie de el și, recunoscîndu-l, îi spuse în șoaptă:

— Puteți veni.

Sala în care intrară era plină de tineri. Aveau fețe și minile pline de ulei, de fum. Se vedea că veniseră aici de-a drep-

tul din ateliere. În fața lor, pe scenă, un inginer le vorbea despre locomotivă; apoi, un medic cu glas pișigiat începu să le explice cauzele sinucidei. Fleacuri. Nu pentru asta veniseră ei aici. Adunarea trebuia totuși mascată într-un fel. Cînd inginerul și medicul, sfîrșindu-și expunerile, părăsiră sala, pe scenă, în locul lor urcă omul cu ochelari. Era scriitorul comunist Alexandru Sahia care le vorbea tinerilor cefe-riștii despre evenimentele interne și internaționale și despre necesitatea luptei împotriva fascismului.

La clubul „Grivița Roșie” a avut loc o seară de istorie a Griviței Roșii. Aproape 1.000 de tineri din raionul Grivița Roșie au ascultat episoade din luptele eroice ale cefe-riștilor împărțite de tovarășii Ion Turcu și Mihailă Chiriac. Vorbitorii au subliniat rolul deosebit pe care l-a avut tineretul în desfășurarea grevelor muncitorilor cefe-riști de acum 25 de ani. În încheiere tînărul strungar Ion Iordache de la Complexul Grivița Roșie a vorbit despre noile condiții de muncă și de viață ale tinerilor cefe-riști, care se străduiesc să fie continuatorii demni ai tradițiilor de luptă revoluționară.

Din evocările vorbitorilor, precum și din mărturisirile tovarășului Dumitru Miron, director principal al Complexului și ale altor tovarășii participanți la luptele greviștilor și la muncă de reconstrucție a Griviței s-a născut această pagină închinată Griviței luptătoare.

Glorioasele lupte ale cefe-riștilor din februarie 1933, organizate pe baza frontului unic muncitoresc de jos și conduse de partidul comunist, au dat o puternică lovitură încrezătorilor burgheziei de a fasciza țara. Pentru a stăvili lupta mase-lor, virfurile cele mai reacționare ale burgheziei și moșierimii porniră, svico-linduse ca turbate, să pregătească instaurarea dictaturii militar-fasciste. În țară, organizațiile fasciste deuceau o propagandă disperată pentru a învenina mințile oamenilor și în special ale tineretului. În numele „prosperității națiunii române” aceste organizații își puseseră drept scop înăbușirea mișcării tineretului cu teoria „singelui pur” urmînd să-l atragă în mișcarea reacționară. La Grivița un inginer legionar pusese bazele organizației profesiste sub numele de A.S.P. (Asociația școlilor profesionale).

În fața acestui pericol partidul chemă toate organizațiile democratice, toți oamenii cinștii îndemnîndu-i să-și unească forțele într-o mișcare largă, de masă, prin care să se bazeze drumul fascismului. Uniunii Tineretului Comunist, Partidul Comunist îi trăsă sarcina să pătrundă adînc în toate păturile tineretului, să creeze organizații legale prin care să se facă tineretului o nepermisă educație anti-fascistă și anti-fascistă, să prevină căderea lui în mrejele ideologiei fasciste. Una din formele prin care U.T.C.-ul și-a împlinit vreme îndelungată lupta sa legală cu lupta ilegală au fost cercurile culturale ale tineretului.

În 1934, la Grivița a luat ființă un cerc cultural al tineretului care funcționa pe lângă sindicat. În cerc uteciștii puneau în scenă piese de teatru cu caracter progresist („Domnișoara Nastasia”, „Afacerea Cubinski”, „Geneza de sacrificiu”), organizau serbări, seri de conferințe, exco-lativizînd un mare număr de tineri muncitori. Membrii cercului demascau caracterul demagogic și fascist al A.S.P.-ului. Luînd parte la intruniriile acestei asociații ei se ridicau cerînd să li se răspundă de ce, dacă „națiunea prosperă”, muncitorii care creează bunurile materiale trăiesc în mizerie, se fac concedieri forțate, iar tinerii întorși din armată nu mai sînt reprimiți la lucru? În acest fel multe din intrunirile A.S.P.-ului se transformau ele însele în manifestații de masă împotriva fascismului.

În afara acțiunilor întreprinse în cadrul cercului cultural, uteciștii continuau să-și ducă cu curaj și devotament lupta lor legală. În anii aceia de cruntă teroare împărțirea manifestelor comuniste era una din cele mai grele sarcini. Strecurîndu-se pe lângă ziduri, urmăriți de agenții burgheziei, uteciștii duceau în masa muncitorilor curvîntul partidului. Sute de manifestații prin care partidul demasca mișcările uneltirii ale burgheziei și moșierimii și prin care chema poporul la luptă hotărîtă împotriva fascizării țării erau răspîndite de uteciștii în ateliere, pe străzi, în cartier. Uneori erau prinși. Uteciștii și singurii Pilda erolor de la Grivița în insulțeta. Unei agresi-ții se cutremurau de curajul cu care acești tineri le înfruntau barbaria.

Dezîntînd în țară teroarea fascistă burghezia începu în secolul timp să-și intensifice pregătirile războinice împotriva Uniunii Sovietice. Acțiunile de înarmare se desfășurau acum în mod fâșis. Guvernul burghez-moșieresc introdusese în toate întreprinderile și instituțiile sistemul cuponelor cu plată obligatorie pentru înarmarea armatei. Astfel că în fiecare lună muncitorii erau obligați să plătească unecori o sumă egală cu valoarea unui sfert din salariu. Prin aceste manifestații de protest care aveau loc la Grivița partidul organiza și o demonstrație a tineretului. Demonstrația a avut loc chiar în seara Anului Nou cînd directorul general al Ateliere-lor participa la sebarba pomului de iarnă.

Pentru ce să plătim acești bani? Cine ne amenință țara? Voi, burghezia neo-amenințată și împotriva voastră trebuie să luptăm! — glăsură muncitorilor.

Cercul cultural uteciștii străgeau tot mai mulți tineri cefe-riști. La repetiții erau în serile de conferințe tinerii se întineau descoperiți comunistii ei și pregătiau și îndrumau în luptă împotriva fascizării țării. Tot aici ei aflau adevărul despre Uniunea Sovietică. Cartea lui Alexandru Sahia „U.R.S.S.-azi”, pîrînd dedicația autorului, a circulat vreme îndelungată din mină în mină, din atelier în atelier; iar cînd în 1935 la un miting aviatic au participat la București și piloții sovietici, sute de tineri cefe-riști s-au dus pe aeroport manifestîndu-și prin lozinci și urale dragoste lor pentru luminosa patrie a proletarietului.

În vremea aceea dinspre apus se auzea tot mai desușit trîmbițul brutal al armatei fasciste care îndemna de răcnetele de nebun ale lui Hitler ave să calce și pe pămîntul țării noastre, subjugîndu-l. Primul micel care vestea apropierea ostilității mondiale începu în Spania. Despre intervenția lui Hitler și Mussolini în sprijinul rebelilor fasciști, tinerii de la Grivița au aflat la o adunare a muncitorilor ținută în grabă sub pasarella triajului. Pe pasarella vorbea un comunist. Agenții che-arăta poliția dar comunistul nu putu fi arestat. Uteciiștii organizaseră încă dinainte gărzi de autopăstrare.

La chemarea partidului tineretul de la Grivița a dat numeroși partizani în „brigăzile internaționale” care au plecat să lupte pe pămîntul Spaniei împotriva invaziilor fasciste. Partizanii nu uitau să țină legătura cu tovarășii din mijlocul cărora plecase. Scrierile primite de la ei erau multiplicare de uteciștii și difuzate în toate atelierele.

Urmări apoi anii cînd aflîndu-se în a-

Am ridicat Grivița din cenușă și moloz!

Aprilie 1944. Primăvara se vestea neobișnuit de frumoasă. Dar frumusețea ei avea să fie curînd sfîrșită. Frontul covârșitor al Griviței jerturi de Războiului sufia asupra Griviței jerturi de foc. La 4 aprilie ceasornicul măsura timpocul grav; ca o inimă prevestind o nenorocire. La orele 14 fără zece minute cerul Griviței se umbră ca sub perdelele unor nori grei. Pentru o clipă, viața parcă s-a oprit din mers. Înghițită de zgomotul infernal de motoare. Stoluri argintii de avioane mișunau pe deasupra.

Din avioane ploaia parcă foc și plumb topit. Bombele sfîșiară trupul Griviței. Betonul cedă pocnind surd, șinele de oțel se sparseră în tîndări, se încovrigară ca niște acurii inutile. Mașinile rămăseră fără viață.

Grivița părea un cîmîtir. Pretutîndeni — moloz, fier ars, sînge. Erau umări ale îngrozitorului război pornit împotriva Uniunii Sovietice, război în care împotriva voinței sale, fusese împins de fasciști și poporul nostru. Dar Grivița însemna conștiință revoluționară.

„Armatele Sovietice înaintau victorioase. Pămîntul țării noastre era eliberat palmă cu palmă de sub tîntele cotropitorilor hitlerieni. Muncitorii de la Grivița, tineretul, sub conducerea Partidului Comunist Român grăbeau zgornirea hitlerismului, răpunerea lui definitivă.

Caldărîmul nu mai suna cadentat sub „pasul de gîscă” al fasciștilor. Războiul își mutase casa dincolo de granițele patriei noastre, în postele maghiare și între piscurile Tatrăi. Prin lozincă „TOTUL PENTRU FRONT, TOTUL PENTRU VICTORIE!”, partidul îndemna masele la luptă, pentru completă zdrobire a fascis-

mului. Hitleriștii trebuiau urmăriți și nimiciri în viziunea din Reichstag.

Frontul covârșitor al Griviței jerturi de foc. La 4 aprilie ceasornicul măsura timpocul grav; ca o inimă prevestind o nenorocire. La orele 14 fără zece minute cerul Griviței se umbră ca sub perdelele unor nori grei. Pentru o clipă, viața parcă s-a oprit din mers. Înghițită de zgomotul infernal de motoare. Stoluri argintii de avioane mișunau pe deasupra.

Din avioane ploaia parcă foc și plumb topit. Bombele sfîșiară trupul Griviței. Betonul cedă pocnind surd, șinele de oțel se sparseră în tîndări, se încovrigară ca niște acurii inutile. Mașinile rămăseră fără viață.

Grivița părea un cîmîtir. Pretutîndeni — moloz, fier ars, sînge. Erau umări ale îngrozitorului război pornit împotriva Uniunii Sovietice, război în care împotriva voinței sale, fusese împins de fasciști și poporul nostru. Dar Grivița însemna conștiință revoluționară.

„Armatele Sovietice înaintau victorioase. Pămîntul țării noastre era eliberat palmă cu palmă de sub tîntele cotropitorilor hitlerieni. Muncitorii de la Grivița, tineretul, sub conducerea Partidului Comunist Român grăbeau zgornirea hitlerismului, răpunerea lui definitivă.

Caldărîmul nu mai suna cadentat sub „pasul de gîscă” al fasciștilor. Războiul își mutase casa dincolo de granițele patriei noastre, în postele maghiare și între piscurile Tatrăi. Prin lozincă „TOTUL PENTRU FRONT, TOTUL PENTRU VICTORIE!”, partidul îndemna masele la luptă, pentru completă zdrobire a fascis-

mului. Hitleriștii trebuiau urmăriți și nimiciri în viziunea din Reichstag.

Frontul covârșitor al Griviței jerturi de foc. La 4 aprilie ceasornicul măsura timpocul grav; ca o inimă prevestind o nenorocire. La orele 14 fără zece minute cerul Griviței se umbră ca sub perdelele unor nori grei. Pentru o clipă, viața parcă s-a oprit din mers. Înghițită de zgomotul infernal de motoare. Stoluri argintii de avioane mișunau pe deasupra.

Din avioane ploaia parcă foc și plumb topit. Bombele sfîșiară trupul Griviței. Betonul cedă pocnind surd, șinele de oțel se sparseră în tîndări, se încovrigară ca niște acurii inutile. Mașinile rămăseră fără viață.

Grivița părea un cîmîtir. Pretutîndeni — moloz, fier ars, sînge. Erau umări ale îngrozitorului război pornit împotriva Uniunii Sovietice, război în care împotriva voinței sale, fusese împins de fasciști și poporul nostru. Dar Grivița însemna conștiință revoluționară.

„Armatele Sovietice înaintau victorioase. Pămîntul țării noastre era eliberat palmă cu palmă de sub tîntele cotropitorilor hitlerieni. Muncitorii de la Grivița, tineretul, sub conducerea Partidului Comunist Român grăbeau zgornirea hitlerismului, răpunerea lui definitivă.

Caldărîmul nu mai suna cadentat sub „pasul de gîscă” al fasciștilor. Războiul își mutase casa dincolo de granițele patriei noastre, în postele maghiare și între piscurile Tatrăi. Prin lozincă „TOTUL PENTRU FRONT, TOTUL PENTRU VICTORIE!”, partidul îndemna masele la luptă, pentru completă zdrobire a fascis-

mului. Hitleriștii trebuiau urmăriți și nimiciri în viziunea din Reichstag.

Frontul covârșitor al Griviței jerturi de foc. La 4 aprilie ceasornicul măsura timpocul grav; ca o inimă prevestind o nenorocire. La orele 14 fără zece minute cerul Griviței se umbră ca sub perdelele unor nori grei. Pentru o clipă, viața parcă s-a oprit din mers. Înghițită de zgomotul infernal de motoare. Stoluri argintii de avioane mișunau pe deasupra.

Din avioane ploaia parcă foc și plumb topit. Bombele sfîșiară trupul Griviței. Betonul cedă pocnind surd, șinele de oțel se sparseră în tîndări, se încovrigară ca niște acurii inutile. Mașinile rămăseră fără viață.

Grivița părea un cîmîtir. Pretutîndeni — moloz, fier ars, sînge. Erau umări ale îngrozitorului război pornit împotriva Uniunii Sovietice, război în care împotriva voinței sale, fusese împins de fasciști și poporul nostru. Dar Grivița însemna conștiință revoluționară.

„Armatele Sovietice înaintau victorioase. Pămîntul țării noastre era eliberat palmă cu palmă de sub tîntele cotropitorilor hitlerieni. Muncitorii de la Grivița, tineretul, sub conducerea Partidului Comunist Român grăbeau zgornirea hitlerismului, răpunerea lui definitivă.

Caldărîmul nu mai suna cadentat sub „pasul de gîscă” al fasciștilor. Războiul își mutase casa dincolo de granițele patriei noastre, în postele maghiare și între piscurile Tatrăi. Prin lozincă „TOTUL PENTRU FRONT, TOTUL PENTRU VICTORIE!”, partidul îndemna masele la luptă, pentru completă zdrobire a fascis-

Tînăra gardă cefe-riștă de azi

La Grivița Roșie lucrează tineri din toată țara. Și orice vîrstă ar avea, ei cunosc bine istoria acestei redute clădită prin forța proletară. Grivița a dat tineretului un erou legendar: Vasile Roată. Din tabloul acela de ericinență înclăstare, imaginea trupului curînt de gloanțe căzut pe minerul sirenei s-a desprins intr-ăut de luminos, încît fața uteciștilor s-a întipărit pentru totdeauna în conștiința poporului.

Un tovarăș povestea cum ucenicii care au luptat atunci alături de Vasile Roată s-au numit multă vreme „promoția lui Roată”. La Grivița Roșie numele lui Roată îl poartă o brigadă de producție care deține de doi ani drapelul de cea mai bună brigadă de producție a tineretului din Capitala patriei. Cîstînd un sfert de secol de la luptele Griviței, tinerii din această brigadă s-au angajat în fața muncitorilor ușiști să dea peste plan ceasul de locomotivă cu numărul 231.086, să colecteze un vagon de metal vechi și să realizeze economii în valoare de 15.000 lei.

O altă brigadă poartă numele „Tînăra Gardă”. Cei cinci tineri ai brigăzii, prin inovații și raționalizări, au creat posibilitatea ca un număr de muncitori să îndeplinească alte sarcini în procesul de producție.

Tineretul a dat Griviței de azi 113 fruntași în producție și s-a avîntat cu tot patul în bătălia socială pentru obținerea drapelului de întreprindere fruntaș din cadrul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor. 36 de muncitori din rîndurile tineretului au devenit inovatori.

Grivița e azi cetatea muncii socialiste, cu ateliere mari și mașini moderne, cu sonatorii de noapte, cu parcuri și case de odihnă pentru muncitori, cu grădinițe de copii și tabere de vară, cu săli de club și cinematografe, cu școli de calificare pentru tineret, cu ingineri, feciori de cefe-riști. Din robii ai mașinilor, muncitorii au devenit stăpîni ai acestora.

Lucrînd în această cetate, tinerii Griviței Roșii, urmașii ai luptătorilor de la Grivița, răspund cu abnegație chemării partidului de a-și ridica conștiința revoluționară și a cuceri cultura socialistă. La Grivița funcționează 26 de cercuri politice care cuprînd 735 de tineri muncitori; alte sute de tineri strungari, sudori, electricieni, timplari, urmează cursurile învățămîntului de stat și școlilor de calificare.

Tinerii de la Grivița Roșie n-au cunoscut Grivița anului 1933 în care s-au dat luptele pentru viața lor de azi. Dar i-au aflat istoria și-i cultivă glorioasa sa tradiție.

La luptele de la Grivița au participat toți locuitorii cartierului. Cînd armata a înconjurat atelierele, mulțimile de femei și gomeri au smuls pietrele străzilor arîncînd cu ele în polițiști și jandarmi. Zile întregi, acuză mulțimi au mers apoi în lungă coloană în fața Prefecturii poliției cerînd eliberarea areștaților. Solidaritatea aceea născută în numele unei cauze drepte și marți a creat o puternică legătură sufletească între muncitorii de azi ai Griviței Roșii și locuitorii din raion. Dîndu-i un conținut nou, uteciștii și tinerii Griviței Roșii continuă tradiția acestei vechi

solidarități. Ei participă la înfrumusețarea cartierului, contribuind cu mii de ore de muncă voluntară la amenajarea de noi parcuri, pavarea unor străzi și construirea Casei de cultură a tineretului din raion. Organizația U.T.M. de la Complexul Grivița Roșie a dat școlilor din cartier unecori instructori de pionieri și ajută pe elevii școlii medii „Aurel Vlaicu” să-și însușească, în orele de practică, cunoștințele tehnice. Elevii aceștia sînt ei înșiși și ai muncitorilor Griviței.

„Despre Grivița de azi, despre tineretul ei avîntat a vorbit în seara aceea de istorie un tînăr strungar, Ion Iordache, membru în comitetul U.T.M. pe Complex. Încheiem acest capitol cu cuvintele rostite de tînărul strungar:

„Noi, tineretul de la Grivița Roșie, vom duce mai departe tradiția de luptă a înaintașilor noștri și vom cîștiga prin tot ce facem pe eroii clasei muncitoare, pe muncitorii care și-au închinat toate forțele spre binele și fericirea poporului. În numele organizației U.T.M., în numele tineretului de la Grivița Roșie, ne exprimăm întregă recunoștință glorioasă clasei muncitoare și poporul spre lumina zilelor de azi. Vom fi întodeauna neabătuți, alături de partid, în lupta pentru construirea socialismului!”

„Noi, tineretul de la Grivița Roșie, vom duce mai departe tradiția de luptă a înaintașilor noștri și vom cîștiga prin tot ce facem pe eroii clasei muncitoare, pe muncitorii care și-au închinat toate forțele spre binele și fericirea poporului. În numele organizației U.T.M., în numele tineretului de la Grivița Roșie, ne exprimăm întregă recunoștință glorioasă clasei muncitoare și poporul spre lumina zilelor de azi. Vom fi întodeauna neabătuți, alături de partid, în lupta pentru construirea socialismului!”

„Noi, tineretul de la Grivița Roșie, vom duce mai departe tradiția de luptă a înaintașilor noștri și vom cîștiga prin tot ce facem pe eroii clasei muncitoare, pe muncitorii care și-au închinat toate forțele spre binele și fericirea poporului. În numele organizației U.T.M., în numele tineretului de la Grivița Roșie, ne exprimăm întregă recunoștință glorioasă clasei muncitoare și poporul spre lumina zilelor de azi. Vom fi întodeauna neabătuți, alături de partid, în lupta pentru construirea socialismului!”

„Noi, tineretul de la Grivița Roșie, vom duce mai departe tradiția de luptă a înaintașilor noștri și vom cîștiga prin tot ce facem pe eroii clasei muncitoare, pe muncitorii care și-au închinat toate forțele spre binele și fericirea poporului. În numele organizației U.T.M., în numele tineretului de la Grivița Roșie, ne exprimăm întregă recunoștință glorioasă clasei muncitoare și poporul spre lumina zilelor de azi. Vom fi întodeauna neabătuți, alături de partid, în lupta pentru construirea socialismului!”

„Noi, tineretul de la Grivița Roșie, vom duce mai departe tradiția de luptă a înaintașilor noștri și vom cîștiga prin tot ce facem pe eroii clasei muncitoare, pe muncitorii care și-au închinat toate forțele spre binele și fericirea poporului. În numele organizației U.T.M., în numele tineretului de la Grivița Roșie, ne exprimăm întregă recunoștință glorioasă clasei muncitoare și poporul spre lumina zilelor de azi. Vom fi întodeauna neabătuți, alături de partid, în lupta pentru construirea socialismului!”

Pagină realizată de V. BĂRAN, C. SLAVIC și C. BUCUR

— Aspecte din Ungaria de azi —

O statistică făcută în anul 1930 cu privire la 130 de copii din familia de muncitori de la o școală din Obuda a dat următoarele rezultate:

65 de copii nu traversaseră niciodată Dunărea pentru a merge la Postu, 97 de copii nu vizitaseră niciodată insula Margareta, 36 de copii nu luau micul dejun, 82 de copii nu mîncau dimineața altceva decît supă care era distribuită la școală, 34 de copii nu aveau paradesieri, Tații, a 45 de copii erau șomeri.

Ar fi interesant să întrebăm acești 130 de elevi a- araleești școlii despre viața lor. Este sigur că nici unul dintre ei nu va răspunde că tatăl său este șomer.

În afară de aceste date referitoare la copiii din Obuda s-ar putea să citim la cifra despre vacanța minunată a copiilor, despre dezvoltarea rețelei de grădini pentru copii și tabere de pionieri, despre calca ferată a pionierilor, despre îmbunătățirea școlilor sau despre scăderea mortalității infantile.

În ultimul timp a devenit din ce în ce mai acută problema întemeierii unei instituții care să educe copiii după principiile pedagogice socialiste moderne, pentru a se bucura de munca creatoare, să-și inițieze în anumite meserii, o instituție care să îmbine calitățile unui cămin călduros, cu ale unui bun atelier de ucenicie, de un atelier de ucenicie, de un atelier de ucenicie, de un atelier de ucenicie.

Referindu-se la situația din Orientul Apropiat și Mijlociu, N. S. Hrușciov a spus că recunoașterea suveranității și independenței țărilor arabe implică nu numai un moratoriu asupra livrării de armament în această regiune, ci și o înțelegere în ceea ce privește neamnestul în treburile acestor state.

Referindu-se la dezvoltarea internă a țării, N. S. Hrușciov a arătat că în viața Uniunii Sovietice crește tot mai mult rolul Partidului Comunist. Este clar, a subliniat el, că acest rol va continua să crească. Partidul are o bază mai puternică decît organele de stat. El a luat înțelegere și există nu ca o urmare a vreau obligații de ordin legislativ; dezvoltarea lui se datorează unor politici decurgînd din concepțiile politice ale oamenilor, adică din factorii morali. După cum a arătat N. S. Hrușciov, statul va dispărea treptat, omenirea însă va avea nevoie întotdeauna de factorii morali.

Ca urmare a reorganizării conducerii industriei și construcțiilor, a continuat N. S. Hrușciov, forțele Uniunii Sovietice au crescut mult, și în prezent industria și agricultura țării funcționează mult mai bine decît în trecut. Prin reorganizarea activității sașilor din mașini și tractoare, a spus el, vom asigura stimulente și mai bune pentru dezvoltarea economiei noastre, în special a agriculturii.

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

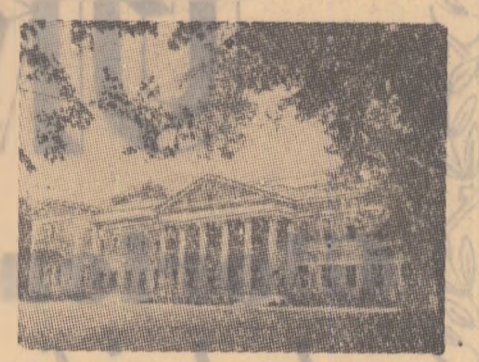
Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

În acest castel și în împrejurimile lui fermecătoare lecuesc cei 100 de copii din orașul lor.

sigura singuri toate cele necesare; munca este folosită numai ca un mijloc de educație.

Cei 100 de copii între 10-14 ani vor fi urmași de 2.300 de copii de vîrstă preșcolară cu scopul ca pînă în 3-4 ani castelul de la Fot și împrejurimile sale să devină un paradis al bucuriei pentru 1000 de copii. Aceasta nu va fi o muncă ușoară, dar ea va fi plină de bucurii.

Porțile castelului de la Fot s-au deschis. Donațiile pentru copii sînt în număr de 2.300 de copii de vîrstă preșcolară, aparate de televiziune și numeroase cărți. Poziția continuă să aducă în fiecare zi mandate cu donații din partea muncitorilor din toate colțurile țării.

Locuitorii „Orașului copiilor“ vor deveni astfel membri fericiți ai societății și cadre de muncitori pentru generația de mine.

(Din „Revue Hongroise“).

Sesiunea Comitetului Executiv al F. M. T. D. și-a încheiat lucrările

La 15 februarie, Comitetul Executiv al F.M.T.D. și-a încheiat sesiunea și-a continuat lucrările. Pentru a adăuga diferite probleme discutate în cadrul sesiunii și pentru a face propuneri privind activitatea de viitor a F.M.T.D. au fost formate trei comisii ale căror probleme de lucru sînt cele trei puncte de pe ordinea de zi. Partea întâia la sesiune s-au înfățișat de asemenea în constătuiri organizate pe regiuni, discutînd probleme privitoare la inițiativele pentru anul în curs ca și altele. După amiază Comitetul Executiv s-a reunit în ședință plenară pentru a discuta cererile de noi afiliații și diferite rezoluții și recomandări în legătură cu problemele de pe ordinea de zi. Comitetul Executiv a adoptat rezoluții și decizii asupra primului și celui de al treilea punct de pe ordinea de zi și recomandări pentru cel de al doilea punct. În afară de aceasta Comitetul Executiv a mai adoptat un APEL CĂTRE TINERETUL LUMII CHEMINDU-L LA LUPȚA PENTRU PACE ȘI COEXISTENȚA PASNICĂ, PENTRU INTERZICEREA ARMELOR NUCLEARE PENTRU O CONFERINȚĂ A ȘEFILOR DE STAT, O DECLARAȚIE DE SOLIDARITATE FAȚĂ DE CONFERINȚA POPOARELOR ASIEI ȘI AFRICEI CARE A AVUT LOC LA CAIRO, O REZOLUȚIE CU PRIVIRE LA LUPȚELE DIN ALGERIA, CUBA, CIPRU, CAMERUN ETC.

Apel către tineretul lumii

Tineri ai lumii, Epoca noastră marchează o etapă superioară în progresul omenirii. Cuceririle noi ale științei în toate domeniile cunoașterii omenești au deschis lumii întregi noi perspective de prosperitate. Astăzi, mai mult ca oricînd, noi vedem clar posibilitatea de a înălțura de pe pămînt pentru totdeauna mizeria, suferința și lipsurile la care sînt supuși încă milioane de oameni. Astăzi, mai mult ca oricînd, un nou viitor bazat pe muncă, pe pregătire intelectuală și cultură apare în fața tineretului. Sateliții artificiali se mișcă pe cer, noi căi se deschid pentru utilizarea pașnică a energiei atomice. Noi salutăm oamenii de știință, pe toți cei care au contribuit la realizarea acestora. Noi chemăm tineretul lumii întregi să întreprindă acțiunea de luptă pentru progresul omenirii sub semnul păcii. În această timp pericolele care amenință pacea sînt departe de a se fi micșorat. Și aceasta neliniștește popoarele lumii întregi. Cursa înarmării, construcția de noi baze pentru lansarea proiectilelor atomice nu pot să ducă decît la un nou război care se va face cu mijloace termonucleare și care va avea consecințe distrugătoare pentru întreaga omenire. Există oasezîc o altă cale pentru lume. Noi afirmăm posibilitatea și necesitatea ca sisteme economice, sociale și politice diferite, care sînt realitate a oștii noastre, să coexiste în mod pașnic. Noi credem că întrecerea internațională trebuie să se dezvolte în direcția progresului, științei și bunăstării omului. Noi salutăm toate inițiativele statelor și ale guvernelor care s-au pronunțat în acest sens, și ne exprimăm părerea că o conferință la nivel înalt este necesară și posibilă imediat. Noi invităm tineretul lumii întregi să-și unească forțele pentru ca o astfel de conferință să aibă loc, pentru ca data convocării sale să nu întârzie. F.M.T.D. cheamă toți tinerii lumii să manifeste în acest sens fără să precupească nici un efort pentru a întări pacea, pentru dezarmare împotriva armelor termonucleare; să dezvolte împreună cu organizațiile lor naționale și internaționale toate inițiativele capabile să unească toți tinerii în acțiunea pentru pace și prietenie și să stimuleze guvernele țărilor lor, pentru a adera la această cale. F.M.T.D. invită toți tinerii să participe la pregătirea Congresului mondial pentru dezarmare și cooperare care va avea loc între 15-25 iulie 1958, la Stockholm, să susțină activitățile de pregătire și participare la cea de-a 4-a conferință mondială împotriva bombelor A și H care se va ține în august la Tokio. Încă odată F.M.T.D. reînnoiește angajamentul său de a se pronunța ca și în trecut în favoarea păcii și a micșorării încordării internaționale, exprimîndu-și speranța de a putea să salve un angajament în acest sens din partea altor organizații internaționale de tineret. F.M.T.D. se declară gata să examineze și să discute fiecare propunere, fiecare idee, fiecare inițiativă care va contribui la dezvoltarea cooperării și la înțelegerea reciprocă între tineret și care poate să contribuie ca vînt de pace și înțelegere a tineretului să se simtă și mai puternic. COMITETUL EXECUTIV AL F.M.T.D. BUDAPESTA — 12-15 FEBRUARIE 1958

Pentru victoria ideilor înaintate nu sînt necesare forțe armate

— Un interviu al lui N. S. Hrușciov —

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 ianuarie Nikita Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a avut o convorbire cu Yverah MacDonald, redactor al ziarului englez „Times“. Cu acest prilej, N. S. Hrușciov a declarat că Uniunea Sovietică ar vrea să obțină o rezolvare radicală a problemei dezarmării. Vreau, a spus el, ca în cele din urmă să lichidăm armata, să trecem la sistemul miștilor, adică să avem în țară nu forțe armate, ci numai forțe de miștilor menite să asigure ordinea internă. Scopul nostru nu este războiul, ci pacea. Dacă acordăm o mare atenție armatei noastre este pentru că sîntem nevoiți s-o facem. Ințelegem că în sistemul capitalismului nu concep să trăiască fără armată țările să avem și noi o armată, iar dacă o avem — ca trebuie să fie capabilă să țină piept oricăror forțe care amenință Uniunea Sovietică. Pentru victoria comunismului, a arătat N. S. Hrușciov, pentru victoria ideilor înaintate nu sînt necesare forțe armate, nici arme atomice. Sîntem convinși de victoria ideilor noastre; dar victoria acestor idei o va aduce nu războiul, ci un nivel mai înalt de trai al poporului în socialism, o mai mare dezvoltare a culturii, științei, artei și a tot ceea ce este necesar vieții și nu distrugerii omenirii. Împotriva acestora orice bombe cu hidrogen și orice rachete sînt neputincioase. În ciuda politicii „războiului rece“, a spus în continuare N. S. Hrușciov, Uniunea Sovietică depășește considerabil și va depăși în viitor toate țările capitaliste în ce privește ritmul dezvoltării economice. Nu este departe timpul cînd U.R.S.S. va depăși cele mai înaintate țări capitaliste și din punct de vedere al producției pe cap de locuitor. Prin urmare a subliniat primul secretar al C.C. al P.C.U.S., pornind de la condițiile reale și de la perspectivele sale, Uniunea Sovietică nu este interesată în cursa înarmării, războiului rece“. N. S. Hrușciov a arătat totodată că acum cînd Uniunea Sovietică nu este singura, cînd cres-

Aparate de zbor care nu țin seamă de gravitație

— O nouă cale de cercetări a savanților sovietici —

MOSCOVA. — Urșele trenuri de rachete nu constituie unicul mijloc posibil pentru învingerea gravitației terestre. Se conturează o altă cale — realizarea unor aparate de zbor care să nu fie supuse gravitației, a declarat prof. Kirill Stankovic, cunoscut fizician sovietic, la ședința secției de astrofizică a Academiei centrale al U.R.S.S. El a prezentat în cadrul acestei ședințe un referat cu privire la natura fizică a gravitației, a declarat prof. Kirill

Conferința tehnică a țărilor balcanice

O PROPUNERE A PREȘEDINTELUI COMISIEI TEHNICE A GRECIEI

TIRANA. — Președintele Camerei tehnice a Greciei, prof. A. Russopoulos, a adresat Asociației lucrătorilor științifici din R. P. Albania o scrisoare în care se propune ținerea la Atena în luna iunie a.c. a unei conferințe tehnice a țărilor balcanice. Scrisorile asemănătoare au fost trimise de Camera tehnică a Greciei Instituțiilor științifice superioare din R. P. Romînia, R. P. Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia și Turcia. La 8 februarie a.c. Asociația lucrătorilor științifici din R. P. Albania a răspuns Camerei tehnice a Greciei în care o înștiințează că R. P. Albania acceptă propunerea de a participa la conferința tehnică a țărilor balcanice.

Funeraliile lui Marcel Cachin

PARIS. E La 15 februarie oamii muncii din Franța au condus pe ultimul său drum pe eminența franceză și internațională, Marcel Cachin. De dimineața mii de oameni ai muncii din Paris și din alte orașe ale țării au vizitat sediul redacției ziarului „L'Humanité“ unde a fost expus scrierul cu corpul neînsușit al lui Marcel Cachin. În momentul cînd scrierul a fost scos din redacția ziarului „L'Humanité“, în fața clădirii se aflau zeci de mii de parizieni. Tot aici s-a aliniat o gardă de onoare formată din membri ai găzilor republicane. La ora 16.30 capul coloanei a intrat în Piața din fața cimitirului. A urmat apoi un miting de doliu. În dimineața zilei de 15 februarie delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român compusă din tovarășii Georgehe Apostol, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, și Georgehe Vasiliu, membru supleant al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a întregului popor român neuitatului fiu al clasei muncitoare franceze, tovarășii Marcel Cachin, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Francez, director politic al ziarului „L'Humanité“ eminent activist al mișcării muncitorești internaționale.

VA INFORMAM pe scurt DIN:

WASHINGTON.

WASHINGTON. — La 15 februarie, Harold Stassen, consilierul special al președintelui Eisenhower pentru problemele dezarmării, a demisionat din postul său. Într-o scrisoare adresată președintelui, Stassen declară că intenționează să-și pună candidatura de guvernator al statului Pennsylvania. SINGAPORE.—Agenția United Press, a reprodus o știre transmisă de postul de radio din Padang și Bugitului și care reiese că cîta militară separatistă din Sumatra centrală, a declarat că nu va mai recunoaște guvernul de la Djakarta. NEW YORK.—Secretariatul Organizației Națiunilor Unite a anunțat că va mai recunoaște guvernul de la Djakarta.

DELHI.

DELHI. — La 15 februarie a sosit la Delhi cu un avion „Tu-104“ delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu P. P. Lobanov, președintele Sovietului Unirii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Zborul avioanelor americane purtătoare de bombe termonucleare constituie o primejdie permanentă

WASHINGTON 14. — O declarație comună dată publicității la 14 februarie la Washington de către Pentagon (Ministerul de Război — N.R.) și Comisia pentru energia atomică a S.U.A. reține în discuție zborul faimoselor avioane care poartă pe bordul lor bombe termonucleare. De această dată însă reducerea problemei zborurilor avioanelor cu încărcătură nucleară în atenția opiniei publice dezmințe în modul cel mai fălș toată propaganda oficială americană care nega că aceste zboruri, sau eventualul accident al vreunui avion ar pricinui vătăza cetățenilor pașnici din țările deasupra cărora „pătrutează“.

Racheta americană Atlas a eșuat din nou

CĂP CANAVERAL. — Agențiile de presă relatează că la 15 februarie a eșuat o nouă încercare de lansare a rachetei balistice intercontinentale americane „Atlas“.

Din lumea presei americane

NEW YORK. — Un nou scandal a izbucnit în lumea presei americane. Cel vizat este din nou editorialistul marei ziare „New York Herald Tribune“, Joseph Alsop. Alinau-se la Paris în urmă cu câteva zile, el a fost primit de ministrul de Externe al Franței, Christian Pineau, la rezidența oficială a acestuia din Quei d'orsay. În urma acestei convorbiri Alsop a publicat în paginile ziarului său un interviu care i-a fost acordat de ministrul de Externe al Franței axat în special asupra evenimentelor survenite în Tunisia. A doua zi după ședința Consiliului de Miniștri, Pineau a făcut o declarație în care „a dezmințit formal“ că i-ar fi acordat lui Alsop un interviu.

Brînză-i pe bani

Conform tradițiilor imperialești americani, englezii și francezii fac astăzi tot ce le stă în putință pentru a pune pe piciorul Wehrmachtului contribuind astfel la înarmarea acestuia cu cele mai noi arme de distrugere. În toată afacerea mai intervin însă și unele răfăuții căci profitul industriei americane trebuie să aibă prioritate. Povestea începe de la o comandă de avioane de război pe care Republica de la Bonn o făcuse în Anglia și la care ulterior a

Motiv

Un motiv curios o împiedică finarea unei originale concurs la Paris. Despre ce e vorba? Lubiților de frumos din Paris au inițiat o întrecere de carnată cu un premiu pentru casa care va fi cel mai frumos împodobită cu flori. Locuitorii orașului nu sîntu putut însă etala pe pervozurile ferestrelor lor frumoase ghivecele de flori deoarece în Franța există o lege care interzice a

Nu-l pentru prima oară

Zicala „Se întîlnește munte cu munte dar mi-te om cu om“ și-a căpătat după cum se vede în fotografia alăturată, o nouă verificare. Fostul general hitlerist Hans Speidel, actualul comandant suprem al armatei terestre a N.A.T.O. din zona centrală a Europei occidentale s-a întîlnit recent cu generalul francez Weigand la Paris. Neîntîlnirea prima lor întîlnire pare curios de ce Weigand (cel din stînga) își pleacă rușinat privirile. Să fie oare asta pentru faptul că pe fronturile celor două războaie mondiale Weigand și Speidel s-au întîlnit în repetate rânduri ca dușmani?

Motiv

Un motiv curios o împiedică finarea unei originale concurs la Paris. Despre ce e vorba? Lubiților de frumos din Paris au inițiat o întrecere de carnată cu un premiu pentru casa care va fi cel mai frumos împodobită cu flori. Locuitorii orașului nu sîntu putut însă etala pe pervozurile ferestrelor lor frumoase ghivecele de flori deoarece în Franța există o lege care interzice a

La ce sînt bune fluieretele

Cea mai teribilă farsă trăită de senatorii americani se petrece seara, atunci cînd ei părăsesc sediul senatului. De unde vine această farsă? În vîntul unei fărîșuri sînt victimele propriului lor sistem de educare. Recent, revista „United States News and World Report“ a relatat că „nu ultraexcentrismul, sădirea departe de Capitolul (congresor instincte iraționale. Toate

O vizită cu cîntec

problema găsirii unor noi metode de „liniștire“ a opiniei publice germane, care i-a demascat pe Adenauer ca fiind principala înamică la unificării Germaniei, dușman al rezolvării pașnice a problemei germane. Cu ajutorul lui Pferdmenges, Adenauer speră să găsească o porțită de ieșire din actualul impas politic. Scopul real al întîlnirii era punerea la cale a unor noi metode de teroare a maselor populare. Și pentru aceasta Adenauer avea nevoie de bani grei. Speranțele constau

